

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi E.P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.

VI ACz 1123/23,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 12 grudnia 2024 r.,

1. odrzuca skargę;

**2. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie
na rzecz skarżącej E.P. kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem
uiszczonej opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Skargą datowaną na 14 października 2024 r. E.P., zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. I ACz 1123/23, dotyczącej zażalenia na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia alimentów oraz miejsca pobytu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 5 ust. 1 u.s.p.p., skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wskazuje, że przez tok postępowania w sprawie w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 u.s.p.p., należy rozumieć postępowanie co do istoty sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 maja 2022 r., I NSP 137/22). Postępowanie zażaleniowe jako incydentalne (uboczne), którego bieg nie powoduje przejścia rozpoznania istoty sprawy do sądu wyższej instancji, nie jest postępowaniem co do istoty sprawy. Powyższe oznacza, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego jako incydentalnego (postanowienie Sądu Najwyższego z 24 marca 2021 r., I NSP 191/20).

Mając na uwadze powyższe oraz biorąc pod uwagę, iż skarżąca domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania zażaleniowego (incydentalnego) Sąd Najwyższy odrzucił skargę jako niedopuszczalną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

Podstawę orzeczenia o kosztach sądowych w pkt 2 postanowienia – uiszczonej przez skarżącą opłacie od skargi w kwocie 200 zł – stanowi art. 17 ust. 3 u.s.p.p., zgodnie z którym uwzględniając lub odrzucając skargę, sąd z urzędu zwraca uiszczoną od niej opłatę.

[P.S.]

r.g.